

ви, търговци и Иванъ Пановъ Семерджиевъ отъ гр. В.-Търново мѣстенъ учителъ. Гнѣздото, кждето сж се събирали апостолитѣ, разисквали върху положението, ставали събранията и държали пламеннитѣ възстанически речи е било въ оютна обстановка, всрѣдъ избраници за дѣлото — това е ханътъ на Маня Тодоровъ — Арабаджията¹⁾ Той е билъ човѣкъ, действително съ слабо образование, малка

Фиг. 22. Вичо К. Грѣнчаровъ. Основателъ на читалище „Напредѣкъ“ и апостолъ за свободата презъ 1876 г.

култура, но горещъ патриотъ, надаренъ съ здравъ природенъ умъ, физическа сила и желѣзна воля, готовъ да сложи главата си за свободата на България. Други тогавашни учители въ града били: братя Бендереви и Георги Бошнаковъ, които били посветени въ бунтовното дѣло още отъ начало и гѣ виждали въ лицето на Маня единъ полезенъ, преданъ, съ чиста душа човѣкъ, достоенъ да пази тайнитѣ на комитетскитѣ работи и да бжде полезенъ за организацията. Кжщата на Маня Тодоровъ на края на града била ханъ, какго казахме, въ който спирали най-различни хора, отъ близки и далечни мѣста. Тамъ му е била и работилни-

1) Въпрѣки усилията ни, за наше огорчение, не можахме да намѣримъ портрета на тоя герой.